

на кама жестокости, които разсѣивали страхъ на семейство-то и въ цялото мѣ Господарство; но варварство-то мѣ неостанало безъ наказаніе.

Той единъжъ невъздържно, като пилъ вино, повелѣлъ на Артабана, началника на придворната стража, да убій постария мѣ сынъ Даріа, отъ когото била недоволенъ. Артабанъ мислелъ, чи Ксерксъ, като истакреже, ще промѣни намѣреніе-то си и спорѣлъ това малъ се да изпълни повелѣніе-то: но на другій день Ксерксъ повторилъ пакъ сѣщото. И Артабанъ, като се не сѣмнѣвалъ много, чи отъ такъвъ челякъ, който хладнокрѣвно иска крѣвъ-тъ на сѣщаго си сына, е невъзможно да дочака никакво добро, и като се надѣвалъ самси да овладѣе престола, рѣшилъ се да погуби него сѣщаго и всичко-то мѣ семейство.

Въ слѣдѣюща-та ноцъ Артабанъ съ богата награда на своа страна склонилъ слѣжителъ на царската одаа, скрилъ се въ одаата на Ксеркса, проболъ го съ ханжаръ въ време-то, като спалъ и тосъ часъ привѣгнжалъ при Артаксеркса, третия Ксерксовъ сынъ, съсъ страхъ мѣ обавилъ, чи